

A magyarság jó lovainak köszönheti, hogy eljutott a Kárpát-medencéig, és meg is tudta azt tartani. A földművelőnek, fatermelőnek, erdei szekeresnek hűséges segítőtársa a ló. Ezekről az okos, sorgalmas lovakról mondanak el egy-két élményt és megfigyelést. Lehet, hogy most megmosolyognak azért, hogy a lovak és a gépek teljesítményét összehasonlíttam.

Egy alkalommal kerületemben közelített tűzfát töm elől erdei rakodóra

Ló az erdőben

egy pótkocsis Zetor, két rakodóval, és egy Zetor-vezetővel. A napi teljesítmény négy fordulóval 20 m³ tűzifa volt. Ugyanitt rosszabb körülmények között egy lóval vontatott kerékpáros közelítés történt. A fát vízmosásból és gödörből kellett kihordani. Egy fő fogatos teljesítménye 16 m³ volt. Ezek a számok mutatják, hogy lóval is lehet komoly teljesítményt elérni. Ilyen esetről még többet is tudnék felsorolni.

Különösen gyérintésben nehéz terepen nagyon hasznos a lóval vontatott rövid közelítő szán. Ehhez már nemcsak jó ló kell, hanem lóhoz értő fogatos is. A lovat szeretni kell és érteni is hozzá, minden ló más-más „egyéniség”, egyiket kicsit keményebben kell fegyelmezni, a másik megérti a szép szót is. Sőt csak a szép szót érti meg, nem tűri el az ostort.

Komló mellett Puszttaerdőn a hatvanas években volt egy 5000 m³-es termelés. Láncalpas vontatók és gépkocsik mellett több lovasfogatot is foglalkoztattunk. Volt egy pár erős megbízható sárga lovunk. A gazdájuk

„Szepepi” bácsi volt. Ők hárman egy együttest képeztek. Történt, hogy Szepepi bácsinak el kellett mennie szabadságra, magánügyeit intézni. A másik fogatos hajtotta a lovakat, tudta hogy a lovak jók. Mindjárt ráfogott egy 1,5 m³ bükk-rönkre. De bizony a két sárga csak forgolódott, de a rönk nem mozdult. Másnap megjött a gazdájuk, ráfogott a nagy rönkre és csak annyit mondott lovainak: „nooo gyerünk”. És a rönk már ott se volt.

A következő történet már nagyon régen történt, még a harmincas években. A Keszthelyi-hegységben Lesencefalú és Keszthely között volt egy túltartott állomány. Csodálatos bükk, tölgy és cser fafajokkal. A bükkös a természet csodája volt. Vastag oszlop-soraival, felette a zöld lombkoronával, benne szürke félhomály. Ez volt igazán a természet temploma. A termelés és a szállítás három évig tartott. A termeléssel érintett területet behálózták erdei kisvasúttal. Fővonallal és közelítő vágányokkal. Én a közelítésnél dolgoztam mint munkavezető és bérelszámoló. Itt csak lovakkal dolgoztunk. A fővonal öt-hat kilométerén gravitációval, a sík részen sínre szerelt traktor vontatta a szerelvényt a vasútállomáshoz. Én vigyáztam a lovaimra, nem engedtem, hogy durván bánjanak velük. Minden kocsi egy ló húzott. Egy-egy kocsin 5 m³ tűzifa volt. Ha nehezebb pályaszakaszhoz értünk, én biztattam a lovaikat, hogy meg ne álljanak, mert ha megálltak, nehéz volt a indulás. A lovak megismertek és elfogadtak engem gazdájuknak. Minden hónap végén 2-3 napra volt szükségem az elszámolás elkészítésére, ezért bent kellett maradnom. A második napon már jöttek értem, hogy menjek ki, mert a sárga nem húz, és a szerelvényből lemarad egy kocsi. A folyamatos szállítá-

A magyar bányászat évezredes története

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület hazánk millicentenáriuma alkalmából két kötetben adja ki „A magyar bányászat évezredes története” című művet. Az első kötet 600 oldalon a történeti Magyarország bányászatát mutatja be a honfoglalástól napjainkig, a második kötet hazánk bányüzemeinek és intézményeinek történetét foglalja össze 752 oldal terjedelemben. Mindkét kötet műbörkötésben jelenik meg. A második kötet októberben megjelent, az első kötet kiadására 1997. I. negyedévében kerül sor.

A kétkötetes könyv ára 4000 Ft. A kiadvány kereskedelmi forgalomba nem kerül. A második kötetből néhány szabad példány még rendelkezésre áll. Megrendelhető az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület címen (1371 Budapest, Pf.: 433) levélben, faxon (201-7337) vagy személyesen (Budapest II., Fő utca 68. IV. em. 403-409.).

Helyreigazító

Az 1996. évfolyam decemberi számában a 379. oldalon a közepső hasáb alján a 185% helyett 85% értendő!

tást minden körülmények között biztosítani kellett. Abban az időben még kemény munkafegyelem volt, ennek nem szabadott megtörténnie. A szerelvényből egy kocsinak sem volt szabad kimaradni. Kimentem, mindjárt láttam, hogy az én sárga lovam oldalán ott vannak az ostor nyomai. Megsimogattam: „Ugye megverték kis lovam?” Még egy-két szép szó, és már húzta is a kocsit.

Még egy lóval kapcsolatos esetet mondok el. Ez már velem és a saját lovammal történt meg. A kárászi erdészetnél a havi értekezleteket nyáron különböző helyeken (Zobákon, Márévárnál és a váraljai erdészháznál) szokták megtartani. Ez nagyon szép és jó szokás volt. Az erdészvezető jóvoltából összekötöttük a hasznosat a kellemessel. Egy ilyen váraljai értekezlet

alkalmával Kisbattyánból Váraljára én lóháton mentem. Márévár és Kisújbanya érintésével. Ez körülbelül 20-25 km-es érdekes út az erdőn keresztül. Az értekezlet későig elhúzódott. Éjszaka kellett nekivágnom az ismeretlen útnak. De a lovamnak nem volt ismeretlen. Magabiztosan átvitt egy keskeny erdei úton, a vaksötét bükkösön. A vége egy szakadék mellett vitt el. A vízmosásos szakadékot egy horkantással jelezte. Megnyugodtam, átértünk a nehezén.

Egy év múlva ismét Váralján tartott az erdészet értekezletet. Kisbattyánból lóháton indultam, de Márévárnál találkoztam Krajcár Péter erdészbarátommal. Ő mondta, ne menjek Kisújbanya felé, ő tud egy közelebbi utat. Én leszálltam a lóról és együtt indultunk. De bizony az út nagyon kacskaringós

volt. Legtöbbször vadváltón és elhagyatott, gazzal benőtt kocsitakon vezetett. Visszafelé nem vállaltam volna ezt az utat, de a lovam se vállalta. Értekezlet után este már egyedül indultam haza a bizonytalan sötét úton. Ott ahol az út kétfelé ágazott, megállítottam a lovamat és rábíztam, hogy melyik utat válassza. A reggeli kacskaringósat vagy a tavalyit. Lovacskámat megindítottam. Az bizony határozottan a tavalyit, a vaksötétet és a szakadékot választotta. A szakadékot ismét horkantással jelezte. És a vaksötét éjszakában szerencsésen hazaérkeztünk. Ezt az egy-két kis lovakkal kapcsolatos történetet azért mondtam el, mert a lovak megérdemlik, hogy megemlékezzenek róluk.

Kép és szöveg: Czuczor Ferenc

A magyar erdészeti irodalom könyvészete a kezdetektől 1934-ig, majd 1945-től 1964-ig, valamint 1965-től 1990-ig után – most teljesen hézagpótlóként – megjelent a

MAGYAR ERDÉSZETI IRODALOM BIBLIOGRÁFIÁJA 1935-1944

Bartha Dénes és Oroszi Sándor szerkesztésében, Frank Norbert közreműködésével, a Mátra-Nyugatbükki Erdőgazdasági Rt. és az Országos Erdészeti Egyesület támogatásával az OEE Erdészettörténeti Szakosztályának kiadásában.

A könyv megrendelhető
dr. Oroszi Sándor címén
(1367 Bp. 5. Pf.: 129.).

Pilisszentlászló 27/A Kecskeláb

ROVATVEZETŐ: SZIKRA DEZSŐ

Titkári és szakosztályvezetői értekezlet Szentendrén

Az értekezleten dr. Szikra Dezső főtitkár beszámolt az elmúlt év egyesületi eseményeiről, és a még hátralévő feladatokról.

Rakonczy Zoltán alelnök ismertette az 1997. év munkatervét.

A jelenlévők beszámolót hallhattak a jövő évi Vándorgyűlés előkészületi munkálatairól. Ismételten szóba került az Alapszabály módosítása. A főtitkár ismertette az ezzel kapcsolatos tennőket.

Mester Gézáné tájékoztatást adott a tagnyilvántartásról, és a tagdíjbefizetési fegyelemről.

Az egyebekben szó volt az új vadászterületek kijelöléséről, az alkalmazotti 20 AK kárpótlásáról, a szakhatóság helyzetéről, az új erdészeti erdei iskola szakosztály megalakulásáról.

A vendéglátó **Pilisi Parkerdő Rt.** két erdészeténél jó kis bemutatót szerveztek a helybeliek.

Először a Szentendrei Erdészet területén kalauzolt Géczy Béla erdészeti igazgató. Meggyőző volt látni az erdészet 6150 hektár területétől a 10,9 hektáros tölgy és a 14,6 hektáros bükk természetes felújítást.

A pilisszentkereszti területén **Plestyák Károly** kalauzolta a vendégeket. A 17 500 hektáron gazdálkodó erdészet csak 30%-ban művel gazdasági erdőket.

Megtekintettük az 1993 augusztusában leégett 97 ha piliscsabai kopárost. Szomorú látvány volt. Felvetődött a kérdés, hogy jó döntés volt-e ismét fenyővel felújítani a területet. Tartalmas jó szakmai programot szerveztek pilisi barátaink.

A horvátországi Erdészeti Egyesület 1996. október 9-11. napokon nagyszabású jubileumi ünnepséget és tudományos szimpoziumot rendezett, melyre több nevezetes külföldi szakembert és erdészbarátot is meghívott.

Az alkalom az egyesületük fennállásának 150. és hivatalos lapjuknak, a umarski List-nek (havonta megjelenő erdészeti folyóirat) 120. évfordulója volt.

Dr. prof. Slavko Matilaz az OEE-nek is küldött meghívót olyan megfogalmazásban, hogy megtiszteltetésnek venné, ha az OEE képviselője is részt venne a fővárosukban (Zágráb) tartandó rendezvényeken és baráti kapcsolatot tartó szaktársak ez alkalomból is eljönnének Horvátországba.

Az OEE vezetősége Szőnyi János elnökségi tagot bízta meg egyesületünk képviselőjével Zágrábban aki részt is vett az ünnepségeken.

A mottó: *a Horvát Erdészeti Egyesület 1846-1996 éve; a horvát erdők művelése és tartamossága.*

A Zágrábi Egyetem Erdészeti Karán lefolyt szimpozion témái a következők voltak:

- a biomasza és az erdei ökoszisztémák fejlődése Horvátországban,
- az erdei ökoszisztéma pusztulása, megújítása és védelme,
- erdészeti tervek és az erőforrások kihasználása az erdőgazdálkodásban,
- fahasználat.

Ez alkalommal több kiállítás bemutatására is sor került (szakkönyvek, festmények és vadászat).

Érdekes színpoltja volt többek között az erdészeti egyesület tamburazenekarának szerepeltetése is, mely komoly zenei színvonalon adott elő horvát kompozíciókat.

Nem kaptunk hírt a modern, 60 évvel ezelőtt kiépített erdészeti egyetemi telep bemutatásáról és a több mint 60 évvel ezelőtt abszolvált és diplomázott magyar származású (ot-tani) erdőmérnökökről.

Abonyi István

Az OEE Kaposvári Helyi Csoportja szervezésében 40 dolgozó vett részt a Kisalföldi Erdészeti Rt. területén rendezett tanulmányúton. A kétnapos program fő célja a Duna elterelésének, valamint a bósi erőmű üzembe helyezésének a környezetre – különös tekintettel az erdőkre – gyakorolt hatásának tanulmányozása. A szigetközi holtágak és mellékágak környezetében egyes idősebb állományok az időleges talajvízszint-

csökkenés miatt erősen károsodtak, azonban a jelenlegi helyzetben, a Dunán kialakított fenékküszöbnek köszönhetően a mellékágakban a vízszint normalizálódott. Az Öreg-Duna medrében és annak néhány száz méteres körzetében, valamint a felhagyott munkaterületeken azonban a növényzet lehangoló látványt mutat.

Meglátogattuk a Ravazdi Erdészetet is, ahol megnéztük az igényesen kialakított erdészettörténeti gyűjteményt. Útban hazafelé megálltunk a pannonhalmi apátságánál is. Meglátogatása mindannyiunknak nagy élményt jelentett, mivel a millicentenáriumi ünnepekre gyönyörűen felújították.

Detrich Miklós

A SEFAG Rt. és az OEE Kaposvári Helyi Csoportja október 23. alkalmából megemlékezést tartott. Az ünnepség szónoka dr. Koszika Miklós, a SEFAG Rt. Igazgatóságának elnöke volt. A Somogyi Erdőkért kitüntetett aranygyűrűk átadására is ekkor került sor. Az ötödik alkalommal kiadott kitüntetések *Ferencsics Ferencnének*, a Lábodi Erdészet csemetetermesztő erdészének, *Debreczeni Gézának*, a Szántódi Erdészet fűrészüzem vezetőjének és *Szijjártó László erdőfelügyelőnek adta át Bóna József* vezérigazgató.

Már hagyomány, hogy képzőművészeti kiállítással teszik ünnepélyesebbé a rendezvényt. Ez évben *Szirmayné Bayer Erzsébet festőművész és Török József természetfotós* munkáiból, „Ember és természet” címen rendeztek kiállítást, amelyet három héten keresztül tekinthettek meg az érdeklődők.

Detrich Miklós

Az OEE Vasúti Szakosztály a helyi Erdészeti Egyesülettel közösen és a Mecseki Erdészeti Rt. támogatásával 1996. május 16-án kétnapos szakosztályülést tartott a Szigetvári Erdészet területén.

A szakmai összefüggésű hét erdőgazdaság képviseltette magát 19 fővel.

A kétnapos szakmai programban szerepelt:

- Szigetvári Erdészet bemutatása, vitaindító előadás *Könyves Kálmán* erdészeti igazgató;
- vasúttörténeti előadás: *Nigriny Zoltán* ny. vasúti szakfelügyelő;
- Almamelléki ÁF vasút jelene és jövője: *Horgos László* oszt. vez. vasúti szakfelügyelő.

Vasúti bejárás: Almamellék-Szentmártonpuszta – Sasrét, Vadászház.

Erdői iskola megtekintése – Lukafa – Szentmártonpuszta – Vitál Hotel. Szakmai bejárás után a hotelban baráti vacsora volt, ahol *Káldy József* vezérigazgató úr tájékoztató előadást tartott a Mecseki Erdészeti Rt. életéről és munkájáról. *Szónyi János* erdészeti igazgató OEE elnökségi tag külön köszöntötte a vasúti szakosztályülést, amit sikerült most első ízben a Zselicben megrendezni.

Horgos László

Cikkeink a szerzők személyes véleményét tükrözik, amely nem feltétlenül azonos a szerkesztőség véleményével.

A felkérés nélkül beküldött kéziratokat és fotókat a szerkesztőség lehetőség szerint gondozza és közli.

Kérjük a szerzőket, hogy pontos lakcímküket és a személyi számukat is megadni szíveskedjenek.

Az Erdővédelmi Szakosztály 1996. október 21-22-én tartotta ez évi utolsó, harmadik rendezvényét. A szakember-találkozó az Északkerdő Rt. Tállyai Erdészeti Igazgatósága adott otthont. *Kelemen Zoltán* főmérnök köszöntötte a 45 fős társaságot. Kihaszánlva a ragyogó, napsütéses őszi időt, ebéd után a terepi program következett:

1. **Erdőbénye:** *Kelemen Zoltán* és *Brugger Frigyes* erdészeti igazgató általános tájékoztatást adtak az Északkerdő Rt. gazdálkodásáról, külön kiemelve a Zempléni hg.-ben jelentkező erdővédelmi és erdőművelési problémákat.

2. **Füldővölgy 1.:** Kis lucfenyő levéldarázs (*Pristiphora abietina*) kártételének bemutatása, az alkalmazott helikopteres védekezés megvitatása.

3. **Füldővölgy 2.:** Vadkárosított fiatalosok bemutatása, az alkalmazott vadkár elhárítási módszerek elemzése.

4. **Aranyosvölgy:** Széldöntés és viharkár következményeinek bemutatása középkorú lucfenyő- és tölgy fiatalos állományokban. A kényszervéghasználattal utáni erdőfelújítás problémaköre.

Sötétedés után *Brugger Frigyes* kollégánk jóvoltából Tállyán személyes ismeretséget kötöttünk a „borok királyával”. A közös vacsora Tokajban volt, melyen részt vett az Északkerdő Rt. vezérigazgatója, *Cserép János* is. A jó hangulatú szakmai beszélgetés során a szakosztály megismerkedett a régió erdőgazdálkodásával.

Másnap délelőtt két szakmai előadást hallgattunk meg:

Koltay András (ERTI): A feketefenyő ágelhalását és tűvörösödését előidéző gombafajok.

Dr. Horn András (SUMMIT AGRO Hungária): A cég növényvédelmi stratégiája és egy új szűnyogirtási módszer ismertetése.

Mindkét előadáshoz felkért beszámolókat adtak kiegészítést. A szakosztály rendezvényét az OMFB és a SUMMIT AGRO Hungária támogatta. Az Északkerdő Rt. szakmai segítségét az Erdővédelmi Szakosztály nevében ezúton is megköszönve,

dr. Tóth József

E havi számunk szerzői

Apatóczy István	erdész	Budakeszi
Balázs István	FM	Budapest
Bidló András	Soproni Egy.	Sopron
Czerny Károly	erdőmérnök	Ráckeve
Czuczor Ferenc	erdész	Pécs
Gál István	erdőmérnök	Komló
Koltai András	ERTI	Budapest
Kovács Gábor	Soproni Egy.	Sopron
Nyári László	Soproni Egy.	Sopron
Pápai Gábor	OEE	Budapest
Ráczné Schneider		
Ildikó	erdőmérnök	Sopron
Sallai János	docens	Szentendre
Sylveszter Lajos	újságíró	Sepsiszentgyörgy
Solymos Rezső	MTA	Budapest
Szodfridt István	Soproni Egy.	Sopron
Tompa Károly	Soproni Egy.	Sopron
Tóth Béla	ERTI	Püspökladány

A lapban aláírás nélkül megjelenő fotókat Pápai Gábor készítette.

Az Erdővédelmi Szakosztály 1996. július 10-11-12-én háromnapos szakmai tanulmányutat szervezett Szlovákiába. A 35 fős utazókeret (egy autóbusz) 22 vállalatot, illetve intézményt képviselt. A tanulmányút első napján részt vett *Kondor Endre*, az Ipoly Erdő Rt. vezérigazgatója is.

Első nap a déli órákban érkezünk meg Selmecbányára, ahol az erdészeti szakközépiskola új kollégiumi épületében kaptunk szállást és étkezést. Ebéd után a sokunk által jól ismert, de nem elégszer látott selmeci nevezetességekkel ismerkedtünk. Vezetőnk az erdészeti kutatóintézet munkatársa: *Greguss László* volt. Ragyogó időben a város építészeti és történeti nevezetességei mellett felkerestük a temetőben *Fekete Lajosnak*, az erdővédelem első professzorának sírját is. A közeli Szent Antal vadászkastélyt is meglátogattuk, ismét megcsodálhattuk a gazdag trófeagyűjteényt.

Másnap egésznapos szakmai körút következett. Vezetőnkét Zólyomban vettük fel: *Szabados Károly*, a Zólyomi Erdészeti Kutatóintézet vadbiológusa és a helyi erdész kollégák segítségével a Besztercebányai Erdőgazdaság területével ismerkedtünk. Az eredetileg tervezett programtól aló eltérést egy néhány nappal korábban bekövetkezett viharok indokolta, illetve tette sajnálatosan időszzerűvé. Az erdőgazdaság területén 650 000 m³ törést becsülték a helyi kollégák. Egy 15 perces szélroham „eredménye” a képen látható: „70 éves LF állomány pusztulása”. A hatalmas károk következményei is nagyon komolyak lesznek, gondoljunk csak a szúveszélyre. Az összetört lucosok látványa után felüldülést jelentett a dobrosi őserdő csodálatos világa, ahol bő kétórás sétát tettünk.

A harmadik napon a Selmec – Zólyom – Losonc – Fülek útvonalon hazautaztunk.

Dr. Tóth József

A Pilisi Helyi Csoport és a Parkerdő Rt. november 8-án tartotta a besorolt műszaki dolgozók hagyományos nyugdíjas találkozóját a Visegrádi Erdészetnél. Az októbert idéző napsütésben több mint hatvan meghívott tisztelte meg részvételével a programot szervező házigazdákat.

Dobó István vezérigazgató köszöntője és a részvételéről adott általános tájékoztatója után az egybegyűlteket *Erdős Péter* erdészvezető és *Kertész József* műszaki vezető kalauzolta tovább. Először a Telgárthy réten létrehozott Millecentenáriumi Emlékparkot tekintettük meg. Kalapleuvé álltunk az évszázados tölgy emlékoszlop előtt, mely *Kalit Mihály* mesteri faragása nyomán honfoglaló törzseink dicsőségét hirdeti. Az ezt követő fűvészerti séta állomásaként megkoszorúztuk a kertet megálmodó és létrehozó *Bertényi Miklós* és *Varga Gábor* erdőmérnökök emlékkövét. *Madas László* emlékező szavai, valamint a hozzá csatlakozó *Kertész Józsefnek* az alkalomhoz választott Áprily-szavai tette még ünneplésebbé az eseményt.

A program a Mogyoró-hegyen szakmai látnivalóval folytatódott. Itt a jurta-tábor felett álló, templomi hangulatú lábaserdő megkezdett felújításával kapcsolatosan hallgathattuk meg egykori kollégáink véleményét, bölcs javaslatait.

Ebédre az Erdei Művelődés Háza látta vendégül a kissé megfáradt társaságot. A felszabadult hangvételű baráti beszélgetés során bensőséges köszöntőt rögtönöztünk a vendégek doyenjének, a 98 éves Szódi István bácsinak, aki „másodállásban” testvérilapunk, az Élet és Tudomány legidősebb olvasója.

Az alkonyba hajló napsütésben fakulatív sétát szerveztünk az Erdészek Barátság Parkjába, ahová egy évtizede a szakmán-

kat reprezentáló cégek és hivatalok – emléküket megörökítendő – egyedi tervezésű kopjafáikat állították.

A rendezvényt lezáró, meghatódottságtól sem mentes búcsúzkodások legfeljebb egy évre szólnak. Hiszen e régtől hagyományos találkozó jövőre is megrendezésre kerül majd, s hisszük, hogy e „jó szokásunk” bármely szakmai szervezet számára példaértékű lehet!

Haraszti Gyula

ROLAND MIGENDÉT, egyesületünk tiszteletbeli tagját a „MÉRITÉ EUROPÉEN” éremmel tüntették ki. A magas elismerést olyan magas beosztású politikai és közéleti személyiségeknek adományozzák, akik saját kezdeményezésre értékes és kiemelkedő tevékenységet fejtettek ki az európaiak közeledése érdekében. Az ünnepi alkalomra több nemzetközi szervezet méltatása keretében a Magyar Köztársaság bonni nagykövetségén került sor.

Dr. Szőnyi László

Szent Borbála szoborelhelyezés a Nyíri erdő Szent Hubertus park kápolnájában

Az ez évi millicentenáriumi országos egyesületi rendezvények mellett az OMBKE kecskeméti és kiskunhalasi fémkohász, illetve olajbányász szervezetei kezdeményezésére 1996. november 15-én a Kecskeméthez tartozó Nyíri erdőben lévő Szent Hubertus park Szent Hubertus kápolnájában elhelyezték Szent Borbála szobrát. A rendezvény társszervezője az Országos Erdészeti Egyesület Kecskeméti Csoportja volt, és támogatta a KEFAG Rt., valamint az 1848-49-es Szabadságharcos Alapítvány.

A bányász-kohász-erdész ökumenia és közös hagyományápolás jelében megtartott rendezvényen a kápolnában elhelyezett „Borbála Hungarica” szobrot *Szlanka József* Kecskeméti-Hetényegyházi esperes úr szentelte be a helyszínen. *Dánfy László*, az OMBKE kecskeméti helyi szervezetének elnöke ismertette Szent Borbála élettörténetét és a Borbála kultusz kialakulásának történetét megemlítve a bányászok másik véd-szentjéhez, Szent Annához kötődését a szakmának.

Szulyovszky László kerületvezető erdész vezetésével a résztvevők megkoszorúzták az 1849. október 6-án kivégzett aradi vértanúk emlékkopjafáját és az ez évben ugyanitt felállított millicentenáriumi emlékoszlopot, melynek történetét *Bognár Gábor* erdőmérnök az OEE kecskeméti csoportjának titkára ismertetett.

A Szabadságharcos Alapítvány emlékhelyi kiállításának és az erdészház bejáratánál lévő I-II. világháborús tanyasi emlékeresztnek koszorúzása után kései erdészebédet fogyasztottunk el.

Az ökumenikus bányász kohász és erdész mini szakestélyen *Dánfy László* alias Bubu, majd *Csömöz Ferenc* alias Dedek elnöklétével és Papp Péter visszhang, *Bognár Gábor* háznagy és *Forray Józsefné* garatőrsége, *Széll Pál* alias Izaura konzekvenciassága mellett elevenítették fel a selmeci szakestélyek hagyományát a megjelent székesfehérvári, inotai, kecskeméti, miskolci bányászok és kohászok, valamint a kecskeméti és Bács megyei erdészek és a szanki olajbányászokat képviselő *Falk Miklós* és az öntöket reprezentáló *Tarján Béla* kollégáink aktív közreműködésével.

Dánfy László

*Boldog új évet kívánunk
kedves partnereinknek!*

DUNAKER Kft.
Export-Import
Barcs

Tel.: (82) 462-476

Fax: (82) 462-016

Telex: 13 599

A DUNAKER Kft. tevékenysége:

- Erdészeti termékek exportja-importja
- Faipari termékek exportja-importja
- Termeltetés
- Finanszírozás
- Belkereskedelem
- Külföldi kapcsolatok építése
- Erdőgazdálkodási munkák tervezése, a kivitelezés irányítása, szaktanácsadás

VADAT ÚZNI FELJÖVÉNEK
HŐS FIAI SZÉP ENÉRNEK:
HUNOR S MAGYAR, KÉT DALIA,
KÉT EGYTEST VÉR, MENRÓT FIA

HONFOGLALÁSUNK 100 ÉVES EMLÉKÉRE - ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET